

РЕШЕНИЕ

№ 22832

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3283** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба на Ф. У. А. Е., гражданин на Й. срещу отказ за издаване на виза, „Д“ от 12.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], Е..

Жалбоподателят твърди, че е заявил целта на пътуването – посещение при приятел. Приложил е всички необходими документи, вкл. самолетен билет, покана с подсигурено жилище и издръжка, медицинска застраховка и всичко, което е необходимо. Това показва, че пътуването има конкретна и обоснована цел, както и че разполага с необходимите ресурси. Подадената информация е точна, пълна и подкрепена с документи. Липсват конкретни доводи, които да поставят под съмнение достоверността й.

Ответникът –завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], Е., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че отказът е законосъобразен, в кръга на правомощията съгласно чл. 27, ал. 6 НУРИВОВР. Консулското длъжностно лице има правомощието да проверява предоставената информация. А. не е могъл да докаже достоверно целта на заявеното пребиваване. Не претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза на 23.2.2025 г. В заявлението е декларирал, че е неженен. Посочил е, че желае да посети страната с цел гостуване на приятел. Към молбата е представил лични документи /паспорт и здравна застраховка/, покана-декларация за посещение,

банково удостоверение за наличност и други документи.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че е допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, както и заповед № 8/16.1.2025 г. на посланика на Република България в Е..

Заповедта е издадена в рамките на предоставените правомощия. Спазена е предписаната от закона форма. Заповедта е издадена на български и английски език.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Посочено е, че целта и условията на планирания престой са необосновани. Съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления. Има основателни съмнения да напусне територията на държава членка преди изтичане на визата.

Ето защо следва да се приеме, че тези мотиви, макар и лаконични, дават в достатъчна степен яснота относно формираната от ответника воля и мотиви за постановяване на отказ за издаване на виза.

Следва да се има предвид, че изводите на органа се базират и на констатирането на липсата на установени релевантни факти, поради и което не биха могли да се изложат доказателства в тази насока.

При постановяването на оспорения акт настоящият състав намира, че ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.): не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит;

24. (нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване;

Предвид установеното по делото съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице част от предпоставките на цитираните норми.

В този смисъл следва да се ценят събраните писмени доказателства – от тях се установява, че жалбоподателят, който работи като сервитьор, желая да гостува, при Д. С. В. – А., която може да му осигури средства за пребиваване за 78 дена. Не се установява нито в какви отношения е с нея, нито какво ще прави в рамките на тези 78 дни в [населено място], където живее неговата приятелка, нито защо ще го издържа тя до 78 дни. Отделен е въпросът, че жалбоподателят е с нисък образователен статус и квалификация.

Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод, че жалбата е неоснователна. Жалбоподателят, макар и формално да е спазил изискванията за издаване на исканата виза, не е успял по категоричен начин да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, поради което и следва да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 10 ал. 1, т.1 7 ЗЧРБ. В този смисъл, споделя изводите на административните органи относно подписания единствено на български трудов договор.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се

отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да се присъждат.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. У. А. Е., гражданин на Й. срещу отказ за издаване на виза, „Д“ от 12.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], Е..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.